onera grauia ⁊ importabilia ⁊ iponūt hume=
ris hominū: digito aūt suo nolūt ea mouere.
Hec ergo dicit moralit̄ spūssanctus de istorum
idolorū.i.malorum ꝑlatorū negligentia ⁊ de=
fectiua cōuersatiōe. Tales sacerdotes compat
Greg⁹.omel.xviij.aque baptismatis qui alios
mūdāt ⁊ seipos nō mūdāt: dicēs sic. Ingrediū
tur electi sacerdotū manib⁹ expiati celestē pa=
triaȝ. ⁊ sacerdotes xp̄i ad eterna supplicia festi
nāt. Cui rei sacerdotes malos siles dixeri nisi
aque baptismatis que peccata ceteroꝝ diluēs
illos ad regnū celeste mittit. ⁊ ip̄a in cloacā de-
C scendit. Secūdo describit eos ab intrusoria in
stitutione. Dicit eni ꝙ hō fecit illos ⁊ is q̄ spiri=
tū mutuatus ē finxit illos: ⁊ ꝙ mortalis mortu
um fingit manibus iniquis. Et notat modum
triplicē quo ꝑlati nōnūꝗ̄ male instituuntur.
Quidā eni adipiscunt̄ dignitatē ⁊ statū in ec=
clesia ꝑ sanguis affectioneȝ: ⁊ de talib⁹ dr̄ ꝙ hō
finxit illos: hō vicȝ mot⁹ carne ⁊ sāguie ⁊ nō spū-
scō. Quidā adipiscūt̄ ꝑ cōeȝ ꝯspiratiōnē spūs
humani: nō per cōmunē inspirationē spiritus
sancti: ⁊ de talibus bn̄ dr̄. Qui spūm mutuat⁹
est is finxit illos. Spiritus eni interdum ꝓ vo
ce accipitur. iuxta illud.j.Corinth.xiiij. Psal=
lam spiritu: psallā ⁊ mente. Is ergo q̄ spirituȝ
mutuat⁹ est: hō ē cōpromissarius q̄ voces obti=
net aliorū ⁊ ꝓ alijs eligit: iste fingit idolum. id
est falsū prelatū ad cōmodū ꝓpriū nō ad eccle-
sie ꝓfectuȝ. Tertij adipiscunt̄ dignitatem per
munerū pactionē. ⁊ de talib⁹ dicit̄ ꝙ mortalis
mortuū fingit manib⁹ iniq̄s. Mortalis. id est
simoniace vendēs bn̄ficiū: fingit mortuū. id ē
simoniace ꝓmotū. Quoꝝ vterq̄ a morte de=
noiat̄: q2 vterq̄ peccat mortaliter ⁊ ꝓmouens
⁊ ꝓmotus: sed de cōtractu cōstat. Vterq̄ talē
fingit manib⁹ iniq̄s: hoc ē munerib⁹ datis vel
ꝓmissis. de quibus dr̄ in ps̄. In quoꝝ mani=
bus iniq̄tates sunt dextera eoꝝ repleta ē mu=
neribus. De istoꝝ munerū acceptiōe dic̄ Isi.
li.j.de summo bono.ca.iij. Tres sūt munerū
acceptiōes quib⁹ cōtra iusticiā hūana vanitas
militat: fauor amiciciaꝝ: adulatio laudis: ⁊ cor
poralis acceptatio muneris. Facilius autē ꝑ-
uertit̄ animus rei corporee munere: ꝗ̄ gratia
laudis ⁊ fauore. ¶ Lectio CLXXIIII

Melior est enim ip

se his quos colit: q2 ip̄e q̄dem vixit
cū eēt mortalis. illi autē nūꝗ̄: sed ⁊
aialia miserrima colūt. Insensata eni cōpara=
ta his: illis sunt deteriora: sȝ nec aspectu aliq̄s
ex his animalib⁹ bona pōt cōspicere. Effuge=
rūt aūt dei laudē ⁊ benedictionē eius. Postꝗ̄
reprobata ē multiplr̄ idoloꝝ factura. In hac
ꝑte signāter reprobat̄ idoloꝝ factorū cultura.
Et circa hoc duo facit. Primo eni arguit eorū
culpā mortalē. Secūdo cōcludit eoꝝ penā per

petuā. secūda ꝑs ibi. Effugerūt. Circa primuȝ
quattuor facit. primo redarguit idola fragilia
de materia lutea. Secūdo colētes aialia. Ter=
tio ostēdit ꝙ idolatre sūt suis idolis magis no-
biles. Quarto ꝙ eoꝝ idola sunt penit⁹ inuti= A
lia. ¶ Circa primū dicit ꝙ miser figulus colens
idolū fictile melior ē idolo qđ colit. cuius rō est
q2 ip̄e viuit: illud aūt nūꝗ̄. Circa scđm dicit ꝙ
miseri idolatre colūt animalia. id est imagines
aialium. de quo satis dictum ē supra in ca.xiij.
Circa tertiū ꝓbat ꝙ miseri idolatre sūt suis ido
lis que colūt magis nobiles: q2 ip̄i sentire pn̄t
illa aūt nō. Vnde dicit. Insensata eni.i. idola
carētia sensu cōꝑata his scȝ suis cultorib⁹: illis
sūt deteriora. Circa quartum dicit ꝙ nullū ex
his aialibus. id est idolis animalium pōt con=
spicere bona aspectu interiori vl̄ exteriori. nec
ꝑ cōsequēs bona cultorib⁹ suis dare. Et ideo
subinfert̄ merito idolatraꝝ pena i genere vicȝ
ꝙ sūt indigni laude ⁊ benedictiōe dei. vn̄ sub=
dit. Effugerūt dei laudē ⁊ benedictionē eius.
Et potest legi dupliciť: vel q2 fecerunt se indi=
gnos dei laude ⁊ bn̄dictiōe actiua vel sūt indi-
gni vt a deo laudent̄ ⁊ benedicāt̄. ¶ Sed con
tra dicta videt̄ eē qđ dicit Arist.j.ethi. Opti=
morū inquit nō ē laus s3 aliqđ mai⁹ laude: de⁹
igit̄ optim⁹ ē: ergo sibi nō debet̄ laus. Dicēdū
ꝙ deū dupliciter honoramus. Primo mō fm
eēntiā suā: q̄ est incōprehensibilis ⁊ infinita: et
sic sibi debet̄ honor latrie: nō autēȝ laus. quia
laus ꝓprie loquēdo nō debet̄ alicui nisi ad in-
citādum eū ad maius bonū. Sed cū ip̄e sit op-
timus ⁊ vltimus finis noster ⁊ felicitas nostra
vera ⁊ sup̄ma cōpletiua ⁊ vltimata. Felicitas
autē fm phm nō est de numero laudabiliuȝ s3
honorabilium. Laus igitur cū nō debet̄ fini s3
illi qđ ē expediēs ad finē. nō videt̄ cōuenire deo
vt sic. et sic loquit̄ ps̄. fm translationeȝ Hiero.
ps̄.vj. Tibi silet laus deus in syon. Nec mirū
q2 maior ē omni laude Eccl.xliij. Alio mō ho=
noram⁹ deū fm effectus suos circa nos: et sic
possumus sibi laudē attribuere. q2 effect⁹ sui
ad nostrā vtilitatem ordinant̄: ⁊ sic loquit̄ ps̄
frequēter. Laudate dn̄m oēs gētes. ¶ Circa
dei bn̄dictionē ē notādū: ꝙ q̄ttuor dispositio= B
nes reperiunt̄ in sacra scriptura q̄ homini di=
uinā bn̄dictionē impetrāt ⁊ acquirūt: vicȝ reue
rētia deuotiōis ad parētes. ⁊ bn̄ficētia cōionis
ad indigētes: innocētia ꝯuersatiōis ad conue
niētes: ⁊ resistētia correptionis ad insolentes.
Prima ergo dispositio virtuosa q̄ hoiem dei bn̄di
ctiōe dignificat ē reuerētia deuotiōis ad parē-
tes. Eccl.iij. Honora patrē tuū vt supueniat ti
bi bn̄dictio a deo. ⁊ bn̄dictio illius i nouissimo
maneat. Exemplis istius sentētie plena est sa=
cra scriptura. Jacob meruit bn̄dictionē patri
offerendo ei cibos in vsum de consilio matris
sue. Gen.xxvij. et illa bn̄dictio data fuit a deo:

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-277/0382
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG